

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta padome
2011. gada oktobra avīze Nr. 157

Top jaunā zāle

SKOLAS ZIŅAS

Tiek veikti pēdējie remontdarbi skolas jaunajā zālē. Zāle būs daudzfunkcionāla, tā kalpos gan kā ēdamzāle, gan vieta dažādiem pasākumiem un saietiem.

„Plānots, ka pirmais koncerts un zāles atklāšana notiks 17. novembrī”, stāsta Mētrienas pamatskolas direktore Diāna Rudzīte, „koncerts būs veltīts Latvijas dzimšanas dienai. Uz to tiks ielūgti viesi no Madonas novada pašvaldības. Skolotāji un skolēni aktīvi gatavojas šim svinīgajam brīdim. Lielākā problēma laikam ir skatuves iebūve. Vēlams, lai tā būtu izbīdāma, lai pietiktu vietas deju pulciņu mēģinājumiem. Ceram, ka darbi tiks veikti laikā un svētki notiks”.

Arī strādnieki ir optimistiski. „Ja būs viss nepieciešamais materiāls, tad darbus paveiksim”, pārliecināts ir Viktors Korņejevs.

Remontdarbiem līdzī sekoja
Solvita Stulpiņa

*kā puķe piedzimstu
bērnišķām krāsām*

*kā puķe dzīvoju
šūpojos mirkļos*

*kā puķe aizstāvos
izvelku ērkšķus*

*kā puķe jokojos
ķircinu bites*

*kā puķe steidzos
noberu ziedlapas*

*te es biju te es neesmu
pāri vien smaržās aizsapņojies vējš*

U. Auseklis

V. Otvares foto

AFIŠA

2011. gada 18. novembrī plkst. 20.00
Mētrienas tautas namā

Koncerts veltīts Latvijas Republikas dzimšanas dienai

Svētku vakarā Mētrienas pensionāru padome godinās un savā pulkā uzņems Ligitu Tumanovu, Alīnu Kaļeņikovu, Viju Jeremejevu, Ainu Tropu, Rudīti Gruduli, Jāni Mincānu, Aseju Jeremejevu

Pēc koncerta balle
Līdzī ņemsim labu noskaņojumu un
omulībai „groziņu”
leeja brīva

Oktobris isumā

Tautas namā kristīgās mācības nodarbības „Alfas kurss”.

5.10. Mētrienas pamatskolas darbinieki dodas ekskursijā uz Līgatni.

Svecīšu vakars Ozolkalna kapos.

12.10. Tautas namā kristīgās mācības nodarbības „Alfas kurss”.

19.10. Tautas namā kristīgās mācības nodarbības „Alfas kurss”.

20.10. Pagasta telpās atklāta Ainas un Inetas Karavaičuku fotoizstāde „Apstājies mirklis”.

20.–21.10. Pieci tūkstoši līdaku mazuļu ielaišana Odzianas ezerā.

20.10. Mētrienas pamatskolā bērnu vecāku sapulce.

21.–23.10. Līgita Tumanova un sieviešu klubs „Ābele” organizē ekskursiju uz Poliju.

22.10. Atpūtas vakars „Brūklenājs”.

24.–28.10. Skolēnu rudens brīvdienas Mētrienas pamatskolā.

26.10. Tautas namā kristīgās mācības nodarbības „Alfas kurss”.

27.10. Piedalīšanās volejbola komandu pārstāvju sanāksmē Madonā.

29.10. Ozolkalna kapsētā guldīts Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks Anatolijs Dmitrijevs.

29.–30.10. Tautas namā privātpasākums.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Dāvana svētkos!

CEĻOTPRIEKŠ

5. oktobrī, kad tiek atzīmēta Vispasaulē Skolotāju diena, Mētrienas pamatskolas darbinieku kolektīvs, kopā ar saviem bērniem, devās ekskursijā uz Līgatni. Ideja doties uz šo skaisto Latvijas pusi radās skolas direktorei Diānai Rudzītei.

Kaut arī reizēm smidzināja sīks rudenīgs lietutiņš, tas nebūt netraucēja baudīt šo skaisto Vidzemes pērli. Ekskursiju iesākām, apmeklējot Karošu darbnīcu. Ekskursija sākās ar saimnieka stāstījumu par karošu darbnīcu, tad sekoja kopīga izejmateriāla sagatavošana ar nelielu zināšanu pārbaudi par dažādiem kokiem. Nākamais etaps – karotes izgatavošana darbnīcā ar aktīvu līdzdarbošanos, kuras laikā tikām iepazīstināti ar karošu gatavošanas noslēpumiem. Ekskursijas noslēgumā devāmies uz izstādes telpu, kurā varējām gan apskatīt, gan arī iegādāties koka izstrādājumus no vairāk kā 17 koku veidiem. Pēc tam devāmies uz skaistajām Līgatnes alām, vienā no kurām iekārtots vīna pagrabciņš. Bērni degustēja trīs dažādu veidu sulas, mēs – vīnus. Cienastā – vietējo zemnieku gatavots siers. Burvību un romantisko atmosfēru radīja degošās sveču liesmiņas. Izstaigājām klinšu pakalnus, priedējāmies par graciozajiem gulbjiem un baudījām dabas skaistumu. Līgatne ir vēl kāda ļoti pasakaina vieta – Vienkoču parks. Tā platība ir 9,25 ha. Vienkoču parka pamatkonceptija ir balstīta uz koka amatniecības un vienkoču izstrādājumu popularizēšanu. Šī parka izveides pamats balstās uz iespējami

Viktorija izmēģina roku pie karošu grebšanas.

Mazie ar interesi vēro karošu tapšanas procesu.

Varbūt tāda noderētu skolas virtuvē, domā Vēsma.

Sulu degustācija.

Pa Vienkoču parka takām.

Amatciemā.

maksimālu dabas materiālu pielietošanu. Izstaigājot izveidotās dabas takas, ikvienam ir iespēja apjūsmot izgatavotās koka figūriņas. Ekskursiju noslēdzām ar Amatciema apskati. Kalendārā, kurus mums dāvāja gide, par šo vietas izveides ideju raksta pats Amatciema idejas autors Čiris – „Ideja par ciematu man radās, kad realizēju savu vēlmi dzīvot labiekārtotā, ainaviskā un meža ieskautā īpašumā pie ūdens. Rezultātā tapa Amatciems, kur šobrīd dzīvoju pats, mani bērni, draugi, kā arī citi cilvēki ar līdzīgām prasībām pret dzīves vietu. Atzišos – sākotnēji projektu veidoju, lai realizētu savas egoistiskās vēlmes dzīvot man piemērotā vidē. Iekšējās kārtības noteikumi tika izstrādāti par pamatu ņemot citu valstu līdzīgu pieredzi un manu redzējumu par to, kā, dzīvojot labiekārtotā ciematā, var sadzīvot ar dabu, meža dzīvniekiem un citiem Amatciema iedzīvotājiem. Noteikumi paredzēti līdzīgi domājošiem cilvēkiem, kuri neuzskata tos kā rīcību ierobežojošus, bet gan kā mieru un klusumu veicinošus. Tie paredz, ka ciematā nav žogu, vakaros un naktīs nav atļauts skaļi trokšņot un atgādina to, ka suns ir cilvēka draugs, kuru nedrīkst piekēdēt. Mans mērķis ir maksimāli saglabāt dabisku vidi. Blakus iekoptam zālājam atstāju arī ziedošu pļavu un mežu nepārvēršu par iekoptu parku. Nokaltis vai vēja aizlauzts koks un izgāzta koka sakne paliek mežā par prieku un patvērumu

Mūsu pulciņš.

meža iemītniekiem – dzeņiem, dziļnām, vāverēm vai lapsām. Ciemata vizuālais tēls demonstrē vidi, kurā cilvēks dzīvo harmonijā ar dabu. Nopļautā mauriņā jāntārpiņu neieraudzīsi, bet Amatciemā, iestājoties tumsai, zālē spīd simtiem mazu „actiņu”! Dīķos vasarā skan zaļo varžu koris, kas man ir liels pagodinājums, jo zaļās vārdes mitinās tikai ļoti tīrā un nepiesārņotā vidē. Šeit dominē daba. Ne cilvēks.”

Pirms došanās mājup, direktore Diāna viesmīlību baudījām un tukšajām līdzpaņemtos „groziņus” viņas mājās „Vējarozes”.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei, personīgi pārvaldes vadītājam A. Dzenovskim par jauko svētku dāvanu! Paldies šoferītim Edgaram par laipnību un atsaucību!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Pašdarbības kolektīvi atsākuši sezonu

VAĻASPRIEKAM

Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi atsākuši sezonu. Sieviešu koris „Jūsma” arī aktīvi koncertē. Deju kolektīvu vadītājas mēneša nogalē Rīgā mācījās skates dejas, kas būs arī nākamo Dziesmu un deju svētku repertuārā.

Darbs nav viegls. Ļoti trūkst deju tautu, grūti nokomplektēt pilnu kolektīvu. Kā zināms, dejas pārsvarā tiek veidotas as-
toņiem pāriem. Tāpēc tautas namā laipni

gaidīts ikviens jauns pašdarbības kolektīvs.

Uz skati, kas notiks 23. martā, jauniešu kolektīvam jāiemācās piecas dejas, senioriem – trīs. Bet līdztekus tam mācāmieš dejas arī savam priekam. Jau

zināms, ka februārī Barkavā notiks senioru kolektīvu sadancošanās svētki, kur katrs kolektīvs uzstāsies ar divām dejām.

Un vēl kāds patīkams jaunums – senioru kolektīvam jau tiek šūti jauni tērpi! Uz tikšanos tautas namā!

Solvita Stulpiņa

Medību takās

MEDĪBAS.MAKŠĶERĒŠANA

Pēteris Bebris ar nomedīto skaistuli.

2011./2012. gada medību sezonā mētrienieši bija izlēmuši doties tikai individuālajās medībās. Dzinējmedības sarakot tikai pirmajā atļautajā dienā. Tas tāpēc, lai mazāk traucētu meža iemītniekus. Krietni sarukušas ar vienlaidus mežu klātās platības. Pēdējos divos gados Mētrienā, tāpat kā visā Latvijā, pastiprināti valsts mežus izcirta kailcirtēs. Tieši Mētrienas mežiem milzu postījumus nodarīja 2010. gada 8. augusta vētra un tā paša gada nepieredzētais apledojušs ap Ziemassvētkiem. Gāzto un laužto koku novākšanai nepieciešami vēl gadi divi. Šādos apstākļos dzinējmedības Mētrienas kolektīvā sarīkoja tikai sezonas

atklāšanas dienā 1. oktobrī. Tās bija pilnīgi neveiksmīgas. Sešos izdzītajos mastos neatskanēja neviens šāviens. Tomēr bija kopīga tikšanās saruna par turpmāko rīcību medību saimniecībā.

Individuālās medības gan atzīstamas par ļoti veiksmīgām. Līdz 1. novembrim nomedītas 50 meža cūkas. Visās lauksaimniecībā izmantojamās platībās. Pārsvārā gadu veci dzīvnieki. Bija arī vairāki veci meža kuļi un šā gada sivēni. Nomedīti arī visi atļautie pieci pieaugušie aļņu buļļi un trīs staltbriežu buļļi. Viens no staltbriežiem krita Islienā, otrs pie Lejasārēm, trešais veco Dobupu vējdzir-

navu apkārtnē. Islienā mežu nogabalā nomedīja arī vienu alni. Divi aļņu buļļi tika iegūti Skujnieku – Lūmānu mežos, bet vēl divi Rāksalā. Viens apvidū, ko vietējie sauc par Paisekni. Pēdējo, attēlā redzamo alni, nomedīja Kaspars Rozītis Rāksalas Kazusalas apvidū pie robežas ar Mežāres pagastu. Stirnas 2011. gadā Mētrienā nemedī. Turpinās meža cūku un nelimitēto dzīvnieku – bebru, jenotsuņu, āpšu un lapsu medības. Mētrienieši nav aizmirsuši, ka viņu medību iecirkni mēdz pārstaigāt vilki un lūši.

Medību daļībnieks **Ilmārs Grudulis**
M. Grudules un S. Stulpiņas foto

Rudens līdakas

Septembra un oktobra mēneši un periods līdz ūdeņu aizsalšanai ir sekmīgākais līdaku, sevišķi lielo eksemplāru ķeršanas laiks. Odzienes ezera ūdeņus sestdienās un svētdienās šķeļ līdz desmit velcētāju laivas. Lielākā daļa šķeļ braucienā ir bez rezultātiem, bet gadās arī ķeršanās reizes. Kādā no oktobra otrās puses pievakarēm isā laika sprīdī pie 2 kg līdakas tika Romans Amarijs, bet trīskilogramnieci izcēla Jānis Trops. 8. oktobrī sarūgtinājumu pārdzīvoja Viktors Aleknavičs. Liela līdaka jau pa ūdens virsmu tika pievilktā tuvu laivai, bet paspruka. Citās dienās Viktoram palaimējās. Ir gadījušās pa prāvākai līdakai Dainim Miteniekam. Laikā līdz 1. novembrim pats veiksmīgākais līdaku ķērājs Mētrienā bija Andris Broks. Kādā rudens dienā viņš Aiviekstē spiningoja kopā ar Daini Tropu. Dainim 2,5 kg līdaka, Andrim – 4,7 kg sma-

Andris Broks ar lielo zaļsvārci.

ga zaļsvārcē. Aiviekstē Andris ar spiningu paspējis noķert trīsdesmit līdakas. Pēdējā jau visai dižā. 30. oktobrī no upes izcēla 7,6 kg smagu un garāku par metru līdaku. Arī Odzienes ezerā Andrim Brokam šoruden

pagaidām lielākās zivis. 5,6 kg līdaka, arī kilo un simts gramus smags asaris. Pavisam Odzienā līdz 1. novembrim Andra kontā divdesmit viena līdaka.

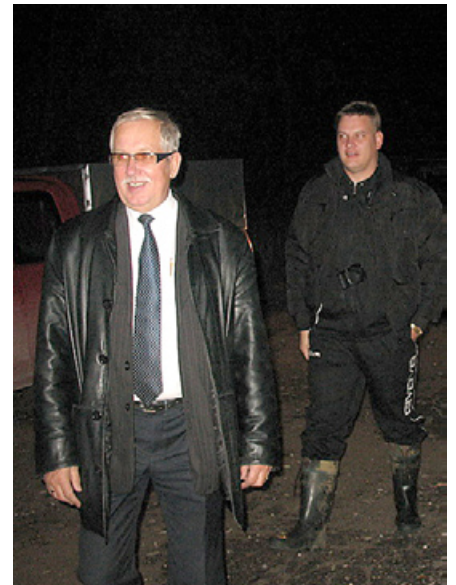
Tajā pat laikā Rolands Kaļeņikovs palicis uzticīgs sapalu ķeršanai. Septembra beigās un oktobra sākumā no Aiviekstes katrā apmeklējuma dienā izdevies izmānīt 3 līdz 4 sapalus. Pēdējais 1,5 kg smags noķerts 22. oktobrī. Rolands plāno sapalot arī novembra mēnesī.

Pagasta pārvalde rūpējas par zivju krājumu palielināšanu Odzienes ezerā. Par Lauksaimniecības ministrijas zivju fonda 1500 latiem oktobra beigās ezerā ielaisti ap tūkstots mazu līdaciņu. Makšķerēšanas cienītājiem tas visai nozīmīgs notikums.

Ilmārs Grudulis
S. Stulpiņas un A. Broka foto

Zivju laišana Odziena ezerā.

Visu uzmana Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs A. Dzenovskis.

Ozolkalnā dega svecītes

REDZESLOKĀ

Divas reizes gadā Ozolkalna kapsēta pārvēršas par sevišķi krāšņu aizgājušo mūža dārzu. Kapu svētkos un svecīšu vakaros. Kapsētu par Ozolkalna kapiem Mētrienas pašvaldība deviņdesmitajos gados nosauca tāpēc, ka tajā laikā visā Latvijas kapsētu sarakstā līdzīga nosaukuma nebija. Jaunajos laikos vārds Ozolkalns vietējo iedzīvotāju vidū ir populārāks par vārdu Odziena. Pie tam zināms, ka krievi lielāks muižas centrs ir Vietalvas Odziena.

Svecīšu vakars Ozolkalna kapsētā ir nemainīgi oktobra otrajā sestdienā.

8. oktobra vakarā, pasākuma laiku ar stundu vēlāk kā parasti, pulksten sešos, bija izvēlējusies kultūras dzīves vadītāja Anita

Amata. Un tas bija pareizi. Pievakarē rudens diena zaudē savu spožumu un simti svecīšu liesmiņu uzskatāmāk godina skumjo statistiku – simts divdesmit četrus mūža mājas Ozolkalnā atradušos mētrieniešus.

Tuvinieki ieklausījās Eugēnijas Jermacānes uzrunas vārdos. Artūra Grandāna vadībā dziesmās cieņu aizgājušiem parādīja koristes – Anita Amata, Liene Plote, Ligita Podniece, Rīta Šuvcāne, Skaidrīte Putna, Inese Ikauniece, Vēsma Zepa, Eugēnija Jermacāne, Dace Mālniece, Lauma Mālniece, Ineta Šķēle, Santa Murāne, Ineta Pūdrīķe, Jana Kārklāne, Iluta Oša, Rēzija Oša.

Tautas kapu tradīcijas Mētrienā tiek turpinātas. Par kapiem rūpējas pagasta pārvalde. Darbinieki Jānis Trops un Jānis Zeps vienmēr ir nodrošinājuši kapu kopējo sakoptību. Katru gadu tiek papildināti apstādījumi. Stādītās eg-

lītes pieņemas spēkā. Drīz no visām pusēm un visiem vējiem kapsēta būs aizsargāta ar zaļu egļu sienu. Tiks paplašināts transportlīdzekļu stāvlaukums. Savi nākotnes nodomi par kapu labiekārtošanu ir pagasta pārvaldes vadītājam Andrim Dzenovskim. Tomēr satraucoši, ka vairāki kapi nekad netiek sakopti no Mētrienā dzīvojošo tuvinieku puses un nekad netiek apmeklēti. Aicināti visi veltīt dažus brīžus Ozolkalna kapsētai. Pēdējos gadus redzamus postījumus kapu apstādījumiem nodara stirnas. Apgrauž tūjas vai tautas valodā sauktos dzīvības kokus. Aicināti palīgā visi, kam sakars ar kapsētu. Apsieniet savu ģimenes kapu tuvumā esošo dzīvības koku apakšējās daļas ar papīru vai egļu skuļām. Tas būs mūsu kopējais ieguldījums kapsētas uzturēšanā.

Ilmārs Grudulis

Apmeklējiet interesantu vietu!

Ir vieta pie pašas Lubānas pilsētas, kuru žurnālisti nosaukuši par Lubānas Vaidavu akmeņu valstību. Vaidavas ir Viļņa Strautiņa lauku mājas. Nosaukums nav patapināts no apdziedātās upes, bet lietuviešu valodā nozīmējot spoku mājas. Ne velti viena no Viļņa kolekcijām saucas spoku namiņš. Vilnis Strautiņš pēc profesijas ir būvzinātnieks. Pēc darba savā specialitātē 25 gadus bijis pašvaldības darbinieks. Ilggadējs Meirānu pagasta padomes priekšsēdētājs, tad Lubānas domes priekšsēdētāja vietnieks. Pēc aiziešanas no domes, sācis savdabīgi iekārtot savas Vaidavas. Tagad viņam ir lielākā dabisko akmeņu kolekcija Latvijā. Interesanta arī vairāk kā 700 krūziņu kolekcija. Citā ēkā ieraudzīsiet senlietu ekspozīciju ar 4000

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

ekspozīcijai. Var aplūkot arī mazu akmentiņu krājumu no visām pasaules malām. Tas vēl nav viss. Interesentiem pašiem vajadzētu redzēt Vaidavas. Vilnim Strautiņam piemīt neikdienišķas un retas spējas. Viņš jūt akmeņu izstarotās pozitīvās un negatīvās enerģijas. Spēj noteikt dažādas āderes. 2 ha lielajā akmeņu kolekcijas laukumā ekspozīti izvietoti tā, ka nav negatīvas enerģijas. Ar akmeņu izvietojumu Vilnis spēj mainīt enerģētisko lauku. Iesaku mētrieniešiem apmeklēt interesantu vietu un tikties ar interesantu, zināmā mērā neparastu cilvēku.

**Ilmārs Grudulis
Laura Gruduļa foto**

Ilmārs un māju saimnieks
apskata akmeņus.

Krūziņu kolekcija.

Un atkal dzīvē ierakstīta ir viena skaista pasaka...

MŪSU JUBILĀRE

Laikā, kad dabā valda visdažādākie krāsu toņi un smaržas, dzimšanas dienu svin Anita Hairuļina. Anita, kurai mīlākās puķes ir lilijas, patīk zilā krāsa, kura mīl saldumus un vēlētos krustu šķērsu apceļot savu zemi Latviju, bet brīvajos brīžos filmu „Krēsla” skatītos vēl un vēl.

„Katram gadalaikam ir savs burvīgums”, atzīst Anita, „rudeni krāsainība, ziemai baltums un sarma, bet vislabāk man tomēr patīk pavasaris un vasara. Es mīlu siltumu”. Jubilāres ģimenē aug trīs bērni – divus, četrus un deviņus gadus veci. Vecākā meita mācās Mētrienas pamatskolā, bet jaunākie apmeklē pirmsskolas grupiņu. Noteikti daudzi būs pamanījuši šo draudzīgo ģimeni, kad visi ir kopā. „Mazajam Sandim patīk „palīdzēt” tētim Mārim darboties pa garāžu”, stāsta Anita, „meitenes mīl spēlēties ar kaimiņbērniem pagalmā. Mums visiem ļoti patīk kopīgās pastaigas, arī svētkus patīk svinēt ārā, kur ir vieta rotaļām un citām aktivitātēm”. Jautāta, vai nevēlētos

dzīvot pilsētā, jubilāre atteic – vienmēr esmu gribējusi dzīvot laukos, jo patīk rušināties pa zemi un ļoti mīlu dzīvniekus. „Pateicoties Mārim, kas mani atbalsta un vienmēr ir kopā ar bērniem, šoruden esmu sākusi apmeklēt dāmu deju grupas „Saulgriezes” nodarbības. Kad uzrodas vēl kāds brīvs brīdītājs, labprāt šo to uzadu vai notamborēju. Man patīk rokdarbi”, teic Anita.

Anita Mētrienieci iepazīna laikā, kad viņas tētis atnāca dzīvot uz šejieni. „Šeit esmu dzīvojuši ik pa laikam. Kad mācījos skolā, braucu uz šejieni ciemoties pie radiem. Pirms pāris gadiem pārcēlos dzīvot uz šo jauko vietu, ceru, ka uz palikšanu”, uzsver Anita.

Jubilārei vēlam dzīvesprieku, daudz saulainu vasaru un raitu dejas soli. Lai Tava

mīlestība pret visu ir tik pat skaista, kā B. Debeļškas dzejas rindās –

Pa rudens ziedu klāto gatvi,
Prom aiziet mana vasara...
Un atkal dzīvē uzrakstīta
Ir viena skaista pasaka –
Par putnu dziesmām
Pieskandētu mežu,
Par brīnumskaisto ziedu
Reibinošo smaržu.
Par tauriņu un bišu
Nepatrīgām dejām,
Par manu draugu
Smaidošajām sejām.
Par saules silto
Pieskārienu, glāstu.
Par sirdī ierakstīto
Laiemes prieka stāstu.
Nu gaidu savu –
Rudens pasaku...

Solvita Stulpiņa

Foto no personīgā arhīva

Sācies čempionāts

SPORTS

27. oktobrī Madonas novada sporta organizators Māris Gailums organizēja komandu pārstāvju apspriedi. 2011./2012. gada Madonas novada atklātajam vīriešu volejbola komandu čempionātam pieteikušās 13 komandas: Madonas 2. vidusskola, Heta, 2 komandas no Ērgļiem, 2 komandas no Mārcienas, Ļaudona, Hidra, Mētriena, Lubāna, Barkava, Kusa un Prauliena.

Spēles notiks divos riņķos. Katrai komandai priekšsacīkstēs jāaizvada 24 spēles dažādās novada sporta zālēs. Pirmās spēles notiks 5. un 6. novembrī. Patreizējā novada čempionvienība ir Mētriena. Lai veicas mūsu volejbolistiem arī kārtējā čempionātā!

Līga Pastare,
Sporta organizatore

Dāvinājumā – grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Šogad oktobra beigās Mētrienas bibliotēkā dāvinājumu laiks. Piedaloties 2011. gada grāmatu svētkos, kurus ik gadu atbalsta Lauku bibliotēku atbalsta biedrība, Mētrienas bibliotēka saņēma dāvanu kartes izdevniecībās Avots, Nordik un Lauku Avīze. Te nu jāpiebilst, ka dāvanu kartes summas lielumu noteica tas, cik liels apmeklētāju skaits piedalījās Grāmatu svētkos – jo vairāk apmeklētāju, jo lielāka dāvanu kartes summa.

Novada bibliotēkām regulārus dāvinājumu sūta arī LNB Bibliotēku attīstības institūts. Liels paldies visiem, kas atbalsta pagasta bibliotēku gan ar ziedojumiem, gan grāmatām, žurnāliem.

J. Urbanovičs, Nākotnes melnraksti.

Grāmatas nodaļas sastāv no trim tematiskiem izvēsumiem. Sākumu veido autoru diskusija. Tad seko laikmeta liecības, kurās ir iespējams aplūkot nodaļas tēmu un laikmetu raksturojošas dokumentālas liecības: runas, likumus, dokumentus. Šī daļa ir pievienota, lai aicinātu visus lasītājus padomāt par savu attieksmi un notikumu vērtējumu. Laikmeta liecībās ir iekļautas runas, avīžu materiāli, kurus atļāva publicēt tā laika cenzūra, gan vēsturiskas liecības, kas dienas gaismu ir ieraudzījušas tikai pēdējā divdesmitgadē. Ikvienu nodaļu noslēdz autoru veidots kopsavilkums, kurā ir apkopotas svarīgākās autoru tēzes.

R. Rudzītis, Svētā Grāla Brālība. Tas ir latviešu dzejnieka un filozofa Riharda Rudzīša mūža darbs, kuru viņš gan nepaspēja pilnībā pabeigt. Grāmatas autors leģendai par Svēto Grālu, tās izcelsmei un nozīmei pieiet zinātniski, soli pa solim pamatojot šīs leģendas patiesumu. Darbs tapis laika posmā no 1935. līdz 1960. gadam. "Leģenda – tā ir dzīva tradīcija, gandrīz vienmēr īstenāka, nekā tas, ko saucam par vēsturi. Vai tiešām – visas šīs ilgu ugunis un to kristalizējumi leģendās būtu veltīgi un aplami? Vai viss tas būtu tikai bērnišķīgi naiva iedomas, bez kāda reāla pamata? Sauso intelektu gan var apmāt kailā fantāzija, bet tīras sirds intūciju nevar pievilt, jo skaidra sirds zina." Pamazām cilvēki nonāks pie atziņas, ka leģenda ir patiesa vēsture, dokumenti atradīsies. Katrs atklājums apstiprina, ka patiesība dzīvo un tā jāpieņem. Ja leģendas dzīvo, tad arī Brālības vēsture iegūs ticamu apstiprinājumu," raksta grāmatas autors.

Meža veltes veselībai un uzturam. Grāmatā aprakstīti Latvijas mežos, plavās un purvos sastopamie augi un to augļu ienākšanās laiks, pastāstīts, kā tos pareizi ievākt, sagatavot un izmantot gan tautas medicīnā, gan arī vērtīgu pārtikas krājumu gatavošanai.

R. Darbiņa, Miega traucējumi. Grāmata iepazīstina ar miega struktūru, bezmiega veidiem, tā ārstēšanu un kā pareizi lietot miega zāles. Sniegtas alternatīvas bezmiega ārstēšanas metodes, padomi, kā veselīgi ēst, vingrot un izvērtēt savus gulēšanas ieradumus,

lai atgūtu veselīgu miegu.

N. Breitberga, Ceļš uz emocionālo veselību. Šajā grāmatā ir detalizēti aprakstīta viena no visefektīvākajām personiskās izaugsmes metodēm – Emotional Freedom Techniques (EFT). Tā ir uz darbu ar ķermeni orientēta tehnika, kurai ir dziļš psiholoģiskais efekts. EFT palīdz samērā ātri atbrīvoties no daudzām emocionālām un psiholoģiskām problēmām. Ar EFT metodes palīdzību var tikt galā ar paaugstinātu trauksmi, fobijām, nomāktību, uzlabot attiecības, paaugstināt darba produktivitāti, uzlabot sasniegumus sportā, mācībās, mūzikā, biznesā, mākslā, pārstrādāt negatīvās pārlicības par sevi un pasauli un pat mazināt fiziskās sāpes. Šī metode ir sajūsminājusi daudzus psihologus un psihoterapeitus visā pasaulē. Ikviens cilvēks var apgūt šo metodi un lietot to kā lielisku pašpalīdzības līdzekli daudzās ikdienas stresa situācijās un personiskai izaugsmei.

Madonas novada dome bibliotēkām dāvina prozaiķes un publicistes, E. Veidenbauma prēmijas laureātes **Andas Līces** jaunāko grāmatu „Pateikt un pateikties”. Tā veltīta mātes, kuru Anda dēvē par mammuku, piemiņai. Grāmata ir atskats uz Andas dzīvi septiņdesmitajā pavasarī, uzsvāru liekot uz izsūtījuma gadiem Sibīrijā un to rezonansi likteni. „Agrākos laikos sievas pavasara saulē izlika drānas un audeklus, lai izvēdinātu ziemu, izpurinātu pelējumu un kodes un redzētu, kā pietrūkst, kas lupatās griežams, kas lāpāms. Tāpat ir jādara arī ar atmiņām. Tām ir kāda milzīga priekšrocība - atmiņas aizņem daudz mazāk vietas nekā flešā ierakstīta vesela enciklopēdija, tās nevar pazaudēt un neviens tās nevar arī nozagt.”

Izdevniecība Nordik bibliotēkas lasītājiem piedāvā divus **Aleksandras Mariņinas** detektīvromānus:

„Dzīve pēc dzīves” Atvaļinātā milicijas pulkvede Kamenska strādā privātā detektīvaģentūrā. Izmeklēšana provinciālajā Tomilīnā, bijušajā Vjazemsku muižā, ir viņas debija jaunajā darbalaukā. Iepriekšējā romānu cikla „Skats no mūžības” literārais tēls – uzņēmējs Andrejs Begorskis – iegādājies un atjaunojis nolaisto Vjazemsku muižu, iekārtojot tur atveseļošanas centru pensionāriem. Tajā tiek nogalinātas divas sievietes. Vai atšķētināt slepkavību pavedienu būs viegli, kad aiz muguras vairs nav varena un ietekmīga resora? Nastjai joprojām palīdz viņas prasme sarunāties un klausīties, sistematizēt faktus, intuitīvi izvēlēties pareizo meklējumu virzienu.

„Personīgie motīvi” (1. grāmata) Kāds nogalinājis un nāvi slimo bezpalīdzīgo ķirurgu Jevtejevu, kurš jau sen pametis ārsta praksi. Varbūt ārsta pagātnē bijis kāds bīstams noslēpums? Lai atšķētinātu šo sarežģīto lietu, Anastasija Kamenska dodas uz kūrortpilsētu Južnomorsku. Pēc jau iedibinātas tradīcijas, līdzī dodas arī viņas vīrs Aleksejs Čistjakovs, kurš arī šoreiz palīdz Nastjai izmeklēšanā.

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja

J. Vītola

Atpūtas brauciens uz Poliju

CEĻOTPRIEKŠ

Polija ir viena no mūsu tuvākajām kaimiņvalstīm, iespējams, tādēļ mazāk to novērtējam. Parasti, ceļojot pa Eiropu, šai valstij vien izbraucam cauri pa nakti, tā arī neko neapskatot. Taču patiesībā tā turistiem ir ļoti interesanta un apskates objektiem bagāta zeme ar savu dabu, vēsturi, seno laiku pilīm, cietokšņiem un baznīcām.

Polija teritorijas ziņā ir piecas reizes lielāka par Latviju, tā ir devītā lielākā valsts Eiropā un sešdesmit devītā lielākā valsts pasaulē. Polijā dzīvo 38 miljoni iedzīvotāju, turklāt 96,7 % iedzīvotāju ir poļi, arī ārpus valsts vēl dzīvo vairāki miljoni poļu. Polijas nosaukums esot cēlies no poļu cilts nosaukuma, kas tulkojumā nozīmē „klajumu ļaudis”. Bet Polijas karaliste nodibināta 1025. gadā.

Polija sadalīta sešpadsmit apgabalos jeb vojevodistēs. Mūsu ceļojuma mērķis bija Varmijas – Mazūrijas apgabals, kurā lielākais skaistums ir pati daba, jo šeit atrodas aptuveni trīs tūkstoši ezeru, daļa no tiem ir savstarpēji savienoti un veido pasakaini skaistas dabas ainavas. Tieši tādēļ te ir tik daudz gleznotāju, kas iemūžina šīs skaistas ainavas savās gleznās. Un arī daudz tūristu un atpūtnieku, par to liecina daudzās viesnīcas ceļu malās un daudzās laivas piestātnēs pie ezeriem.

Mēs apmetāmies lielā, jaunā un greznā viesnīcā ar nosaukumu „Goliewski”. Tajā ir ērti numuriņi, kā arī ūdens atrakciju parks „Tropikana”. Laiku pavadījām, kā nu katrs vēlējās, cits vairāk izbaudot baseinus, pirtis, nobraucienus pa caurulēm un citus ūdens pasaules priekus, bet cits iepazīstot Mikolajku pilsētu. Mikolajku pilsētas centrā atradām zivju ķēniņa skulptūru. No senas teikas uzzinājām, kā zvejnieki senos laikos ar zivju ķēniņa palīdzību tikuši pie labiem lomiem. Pilsēta arvien aug un būvējas, gar krastu redzamas jaunas mājas ar interesantām koka detaļām. Pilsētā uzcelta arī jauna baznīca, pie tās uzstādīta plāksne par godu pāvestam Jānim Pāvilam II un viņa skulptūra.

Ceļojuma laikā nokļuvām pie 1688.–1693. gadā uzceltās baznīcas ar nosaukumu „Świeta Lipka” jeb „Svētā Liepa”. Tā ir skaistākā baroka stila baznīca Polijā, kas uzcelta tādā vietā, kur agrāk augusi liepa. Sena leģenda stāsta, ka liepas zaros bijusi uzkārtā no koka izgatavota Dievmātes skulptūra un tāpēc šī vieta ir svēta un tur uzcelta baznīca. Baznīcā noklausījāmies ērģeļmūzikas koncertu. Tika izpildītas „Ave Maria”, „Oginska polonēze” un citas pazīstamas melodijas. Pašas ērģeles izgatavotas 1719. gadā, tām ir 40 balsis un 4000 stabules.

Gluzī pretējas noskaņas mūs sagaidīja „Vilkmu midzenī”, kas bija Hitlera vācu armijas virspavēlniecības mītne. Tā atradās Polijas teritorijā piepilsētas mežā pie Rastenburgas

Zivju ķēniņa skulptūra pilsētas centrā.

Jāņa Pāvila II skulptūra pie kādas baznīcas.

pilsētas, bijušajā Austrumprūsijas teritorijā, kas kādreiz piederēja III Reiham. Mežā 250 hektāru platībā bija ierīkoti bunkuri, kuros dzīvoja apmēram 3500 vācu armijas militāro personu. Bunkuru būvēja nepārtraukti no 1940. līdz 1944. gadam, bet tuvējiem iedzīvotājiem tika stāstīts, ka tur būvē ķīmisko rūpnīcu un tādēļ labāk pārvākties uz citu dzīvesvietu. Uz ēku jumtiem tika uzbērtā zeme un stādīti koki, virs bunkuru teritorijas bija novilkta maskēšanas tīkli. Bunkuru sienas un griesti bija iespaidīgi, 6–10 metrus biezi, bet apkārt visai teritorijai bija 150 metru plats minu lauks. Lielākā daļa bunkuru kara beigās tika uzspridzināti. Diezgan jocīgas bija sajūtas, staigājot pa tām pašām vietām, kur agrāk staigājis Hitleris un citi vācu armijas virsnieki. Bet šīs sajūtas drīz vien aizmiršās un varējām baudīt Polijas rudenīgo dabu, veroties caur autobusa logiem.

Neilgajā divu dienu braucienā guvām daudz patīkamu iespaidu par Poliju un iesa-

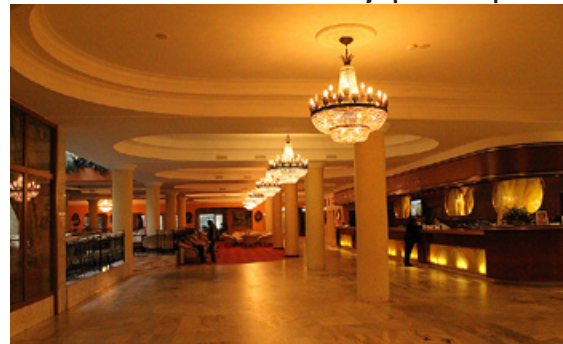
Mikolajku pilsētiņā tūristus sagaida daudzas skaistas viesnīcas.

Skats uz Mikolajku pilsētiņu.

Viesnīca Golebiewski vakara gaismās. Viesnīcā atrodas ūdens atrakciju parks Tropikana.

Mājīgā un greznā viesnīcas foajē telpa.

kām turp aizbraukt arī citiem. Paldies Ligītai Tumanovai par brauciena organizēšanu no mūsu nelielās mētrieniņu un praulieniņu ceļotāju kompānijas.

Valdas Otvares teksts un foto

Anatolijs Dmitrijevs

13.03.1926. – 23.10.2011.

*Tāli ceļi izstaigāti,
Dzīves mērķus piepildot.
Milzu darbi padarīti,
Dzīvi skaistu veidojot.*

No tālās, tolaik vēl Latvijas novada Abrenes, pirmajos smagajos kolhoza gados ar valdības norīkojumu, Pamatos sāka strādāt Anatolijs Dmitrijevs.

Bērnība un jaunība pagāja Abrenē. Agri nācās piedzīvot tuvinieku zaudējumu. Anatolijam piecu gadu vecumā esot, mūžībā aizgāja māte. Bez ģimenes palikušos divus zēnus savā aprūpē pieņēma radi. Anatoliju audzināja vectēvs – rūpīgs, pārticīgs zemnieks, kura dzīves skola Anatoliju pavādīja visu viņa darba mūžu.

Pirmā skola Abrenē, tad mācības lauksaimniecības skolā. Apgūtās zināšanas Anatolijs izmantoja vectēva saimniecībā. Mierīgo darba ritmu pārtrauca karš.

Pēc kara jaunā valdība jaunajā puisī ieraudzīja enerģisku, neatlaidīgu cilvēku un nozīmēja strādāt Balvu rajona Šķilbēnu pagastā. Apstākļi bija ļoti smagi. Anatolijs smagi saslīma.

Pēc atveseļošanās viņu nosūtīja uz Madonas rajona kolhozu „Līdums”. Ko viņš šeit saņēma? Parādos iestīgušu saimniecību, bez ražošanas ēkām, kara vētru sagrautas krāsmatas, tehnikas nekādas. Bija jādomā, kā stāvokli uzlabot. Darbs sākās pie ražošanas objektu celtniecības, kas prasīja milzu līdzekļus. Viņš izdomāja, atrada. 33 gadu darbības laikā „Līdums” kļuva par vienu no labākajām saimniecībām rajonā. Tika celtas lielfermas, cūku kompleksi, mehāniskās darbnīcas. Viņš rūpējās par strādājošo darba apstākļu uzlabošanu. No pāris mājām izveidojās vesels ciemats. Anatolijs

vēlējās to redzēt skaistu, pilnvērtīgu visām dzīves nozarēm. Skolas ēka ar gaišām, plašām telpām, kultūras nams, skaista estrāde, atpūtai un pasākumiem Mednieku namiņš. Asfaltēti tika ciemata ceļi...

Aizejot Anatolijs Dmitrijevs atstāja mums šo skaisto ciematu, par kuru mums jārūpējas tālāk.

Kā vadītājs viņš bija nenogurdināms, ar savu izdomu un realizācijas iespējām. Ne vienmēr visu varēja dabūt tik, cik gribēja. Nācās atrast aplinkus ceļus. Kā cilvēks viņš bija prasīgs pret sevi. Pret cilvēkiem atsaucīgs. Saprotošs pret padotajiem speciālistiem. Bet visam pāri bija domas un rūpes par cilvēku labklājības līmeņa nodrošināšanu.

Ģimenē Anatolijs Dmitrijevs rūpējās par dēla dzīves pareizu izveidi un nebeidzamam padomus sniedza mazdēlam.

Patiesa līdzjūtība visiem Anatolija Dmitrijeva tuviniekiem un visiem, kas kopā ar viņu strādāja.

Bijušie darba kolēģi

LĪDZJŪTĪBAS

*Pār tavu sirdi un darbīgo mūžu
Zemes māte nu villaini segs.*

/N. Dzirkale/

2011. gada 23. oktobrī
85 gadu vecumā miris
Anatolijs Dmitrijevs.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

*Aizgājēja dzīvē ir ļoti daudz padarīts.
Un ja mūža daudz padarīts,
Tas ir kā trauks līdz malām piepildīts
Un ļaudis nāks un smels pa malkam.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Anatolija
Dmitrijeva tuviniekiem**, viņu smilšu
kalniņā pavadot.

Mētrienas pagasta pensionāru
padome

*Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.*

/K. Skalbe/

Izsaku visdziļāko līdzjūtību
Inārai Dmitrijevai, vīratēvu smilšu
kalniņā pavadot.

Terēze Timofejeva

*Tavas rokas caur mūžību jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt,
Viss šai pasaulē niecīgs un
zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, māt!*

/K. Apškrūma/

2011. gada 28. oktobrī 94 gadu
vecumā mirusi
Staņislava Silava.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

*Mātes izstaigātās takas
Pretī saulei vedīs mūs.
Un no mātes darbīgā mūža
Spēks jums visai dzīvei būs.*

Izsakām patiesu līdzjūtību
Zinaidas Svikšas ģimenei, māmiņu
pavadot smilšu kalniņā.

Mētrienas pagasta pensionāru
padome

*Lai mātes mīlestība visos ceļos vada,
Lai mātes miers jums spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi
Teic padomus un ceļamaizi dod.*

Kad pa rudens lapām klāto taku
mūžībā aiziet **māmulīte**, esam kopā ar
Zinaidu Svikšu un viņas ģimeni.

Bijušā kolhoza „Līdums” zootehniķi

*Ļoti pietrūkst tavu vārdu,
Pietrūkst tevis – roku dot.
It nekad neviens vairs tādu
Nespēs tevi atkārtot.*

/L. Brīdaka/

Izsakām līdzjūtību
Aivaram Dmitrijevam, vectēvu smilšu
kalniņā pavadot.

Mētrienas mednieku un makšķernieku
kolektīvs

*Es izstiepu velti roku
Noglāstīt tavu vaigu,
Tu esi klusa, tik klusa,
Ar savu pēdējo smaidu.*

/A. Dagda/

Esam kopā ar **Zinaidu un Edgaru**,
māmulīti mūžībā pavadot.

Mētrienas mednieku un makšķernieku
kolektīvs

... ikrīt tu apmīļo šīs puķu krāsas
un gaiļu gaviles un suņu rejas
un vidzemniekam tuvo bērzu tāsīs,
ikrīt ar acīm apņem mīļo sejas
un noliecies pie zāles – savas māsas
un pateicies, ka lepni koki slejas
un skudras tek, un dzer no rasas lāses –
un gadiem nāk un atnāk mīļums šīs,
ar gadiem neatņems to liktenis –
/U. Auseklis/

Alisei Briņķei
lielajā jubilejā vēlām – vēl
daudzus gadus daudz, daudz
veselības!

Pensionāru padome

Mans mūžs kā zelta kļava
Pār tāliem vējiem šalc
Tur sārtās rudens lapas,
Tur skarbā vēju šalts.
Krīt lapas, sārtas lapas,
Un vējš tās projām nes
Tur vidū zelta kļava -
Mans sārtais mūžs un es.
/K. Apškrūma/

Palagejai Pavlovai
vēlam daudz skaistu rudenī!

Pensionāru padome

Par nekustamā īpašuma nodokli

Madonas novada pašvaldība atgādina nekustamā īpašuma (NĪ) nodokļa maksātājiem, ka tuvojas pēdējais 2011. gada nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas termiņš (15.11.2011.), un aicina līdz šim termiņam samaksāt nekustamā īpašuma nodokļa kārtējos maksājumus un parādus, ja tādi ir.

Velta Vilksķērste,
NĪ nodokļa administratore

Vēl ilgi starosim
Mēs dienas vidus kvēlē,
Vēl ilgi jutīsim,
Cik briedums košs un skaists!
/Ā. Elksne/

Sveicam Alisi Briņķi skaistajā
jubilejā!

Lai Tev arī turpmāk veselība,
možs gars un dzīvesprieks!

Ināra un Artūrs Kraukļi

Lai smieklī jautri skan
kā gaismas stari mirdzoši virs ūdens
burbuļa:
Lai dzīve deg pie laiku robežas
kā rasas pērle lapas galotnē.

/R. Tagore/

Visjaukākos sveicienus vārda
dienā sūtām

Rolandam Kaļeņikovam.
Lai veiksmē, darba prieks un
veselība!

Artūrs, Andris, Genādijs

Ar rudeni pielietā pasaules telpa.
Tālumā vēju bazūnes skan.
Sirds dzied tām līdzī, un aizraujas elpa.
Zied baltas miķeles dvēselē man.

Kļavu lapām rotātus sveicienus
sūtām **Anitai Hairuļinai**
skaistajā dzimšanas
dienā!

Dāmu deju grupa „Saulgriezes”

Mūs katru dienu
Apzeltī ar prieku daba,
Un saules lāsi
Sniedz pat ziedīnš sīks.
Dievs visu devis,
Lai mums dzīvot labāk,
Ikviens mēs esam
Viņam vajadzīgs.

/K. Apškrūma/

**Sveicam jubilārus
novembrī!**

Jurim Jermacānam	20.11.	25
Ilonai Kamarūtei	29.11.	30
Marikai Tropai	28.11.	30
Mārai Pastarei-Grudulei		
	17.11.	35
Irinai Grinai	06.11.	45
Aināram Pabrūklim	19.11.	50
Valentīnai Poļakovai	01.11.	50
Birutai Frišmanei	03.11.	65
Kalintijam Strogovam		
	05.11.	65
Viktoram Freimanim	30.11.	70

Ir dzīvē satikti saullēkti,
Un izbristas vakara miglas,
Ir dienas garām mums skrējušas
Kā spāres skaistas un žīglas
Gan karstajā saulē nācies būt,
Gan paēnā meklēta veldze,
Bet visu to kopā pārskatot,
Kā vienmēr, sirds izjūt mums smeldzi
Kad rudens dienas nāk pelēkas
Pēc birstošo lapu zelta
Lai dvēsele paliek ziedoša
Ne salnu, ne vējbrāzmu dzelta.

/B. Žurovska/

Birutai Zariņai
vēlam tikai saulainas dienas vēl
ilgus gadus!

Pensionāru padome

